

Verordnungsblatt

für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1941

Ausgegeben zu Krakau, den 20. August 1941
Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 20 sierpnia 1941 r.

Nr. 73

Tag dzień	Inhalt / Treść	Seite strona
11. 8. 41	Devisenverordnung für den Distrikt Galizien	471
	Rozporządzenie dewizowe dla Okręgu Galizien (Galicja)	471
11. 8. 41	Devisenanordnung Nr. 18	477
	Zarządzenie dewizowe Nr. 18	477

Devisenverordnung für den Distrikt Galizien.

Vom 11. August 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Devisenbehörden, Auskunftspflicht.

(1) Zur Durchführung der Devisenbewirtschaftung im Distrikt Galizien wird in Lemberg eine Zweigstelle der Devisenstelle Krakau errichtet.

(2) Soweit für Rechtsgeschäfte und Handlungen nach dieser Verordnung eine Genehmigung erforderlich ist, wird die Genehmigung von der Zweigstelle Lemberg der Devisenstelle Krakau erteilt.

(3) Die Zweigstelle Lemberg der Devisenstelle Krakau, die Reichskreditkassen und die Zollfahndungsstelle Lemberg können von jedermann Auskünfte oder Meldungen verlangen, die sich unmittelbar oder mittelbar auf devisenwirtschaftlich erhebliche Umstände oder auf Geschäfte und Handlungen beziehen, die nach dieser Verordnung oder ihren Durchführungsvorschriften Verboten oder Beschränkungen unterworfen sind. Hierbei kann die Vorlage von Geschäftsbüchern und anderen Belegen und das persönliche Erscheinen eines Auskunftspflichtigen verlangt werden. Die Richtigkeit einer Auskunft ist den auskunftsberechtigten Stellen gegenüber auf Verlangen an Eides Statt zu versichern.

§ 2

Begriffbestimmungen.

(1) Im Sinne dieser Verordnung sind

1. Zahlungsmittel:

Geldsorten (Münzgeld, Papiergeld, Banknoten u. dgl.) Auszahlungen, Anweisungen, Schecks und Wechsel;

Rozporządzenie dewizowe dla Okręgu Galizien (Galicja).

Z dnia 11 sierpnia 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Urzędy dewizowe, obowiązki udzielania informacji.

(1) Celem przeprowadzenia gospodarowania dewizami utwarza się w Okręgu Galizien (Galicja) w Lemberg (Lwowie) Oddział Urzędu Dewizowego.

(2) Jeżeli dla czynności prawnych i działań według niniejszego rozporządzenia wymagane jest zezwolenie, wówczas zezwolenia udziela Oddział Lemberg (Lwów) Urzędu Dewizowego Krakau (Kraków).

(3) Oddział Lemberg (Lwów) Urzędu Dewizowego Krakau (Kraków), Kredytowe Kasy Rzeszy Niemieckiej i Urząd Śledczo-Celny Lemberg (Lwów) zażądać mogą od każdego informacji lub zgłoszeń, odnoszących się bezpośrednio lub pośrednio do okoliczności ważnych pod względem dewizowo-gospodarczym lub do czynności i działań, podlegających według niniejszego rozporządzenia lub przepisów wykonawczych do niniejszego rozporządzenia zakazom lub ograniczeniom. Do tego zażądane być może przedłożenie ksiąg handlowych i innych dowodów, oraz osobiste stawienie się obowiązowanego do udzielenia informacji. Prawdziwość informacji należy na żądanie wobec urzędów, uprawnionych do zaciągania informacji, zaręczyć w miejsce przysięgi.

§ 2

Definicja pojęć.

(1) W myśl niniejszego rozporządzenia są

1. Środkami płatniczymi:

rodzaje pieniędzy (monety, pieniądze papierowe, banknoty i t. p.), wypłacenia, przekazy, czek i weksle;

2. ausländische Zahlungsmittel:
alle nicht auf Rubel lautende Zahlungsmittel;

solange die Reichskreditkassenscheine nicht eingezogen sind; gelten diese als inländische Zahlungsmittel;

3. Handel mit ausländischen Zahlungsmitteln:
Erwerb, Veräußerung oder Verpfändung von ausländischen Zahlungsmitteln auf Grund eines Kaufes, Verkaufs, Tausches, Darlehens oder eines anderen entgeltlichen Rechtsgeschäfts sowie der Abschluß von Termingeschäften, und zwar ohne Rücksicht darauf, ob diese Geschäfte gewerbsmäßig oder nur gelegentlich und ob sie im Inlande oder im Auslande abgeschlossen werden;

4. Gold:
Goldmünzen, Feingold und legiertes Gold (roh oder als Halbmaterial);

5. Edelmetalle:
Silber, Platin und Platinmetalle in den im Handel mit solchen Metallen üblichen Formen (roh oder als Halbmaterial);

6. Wertpapiere:
Wertpapiere, die ihrer Art nach für den Handel an einer Wertpapierbörse geeignet sind, sowie Zins- und Gewinnanteilscheine;

7. inländische Wertpapiere:
Wertpapiere, die von einem Inländer ausgestellt sind, sowie Anteilscheine (Zertifikate, Notes), die von einem ausländischen Treuhänder auf Grund inländischer Wertpapiere oder von Schuldscheinen ausgegeben sind;

8. ausländische Wertpapiere:

Wertpapiere, die von einem Ausländer ausgestellt worden sind, sowie Anteilscheine, die von einem ausländischen Treuhänder auf Grund ausländischer oder gemischter (ausländischer und inländischer) Wertpapiere oder Schuldscheine ausgegeben sind.

(2) Inländer im Sinne dieser Verordnung sind natürliche und juristische Personen, die ihren Wohnsitz oder gewöhnlichen Aufenthalt, Sitz oder Ort der Leitung im Distrikt Galizien haben. Ausländer im Sinne dieser Verordnung sind natürliche und juristische Personen, die ihren Wohnsitz oder gewöhnlichen Aufenthalt, Sitz oder Ort der Leitung außerhalb des Distrikts Galizien haben. Die Zweigstelle Lemberg der Devisenstelle Krakau kann im Zweifelsfalle verbindlich feststellen, ob eine bestimmte Person als Inländer oder Ausländer zu behandeln ist. Die im Distrikt Galizien beruflich tätigen Reichsangehörigen sind Inländer des Distrikts Galizien und sofern sie einen Wohnsitz im bisherigen Gebiet des Generalgouvernements haben, zugleich Inländer des Generalgouvernements im Sinne des § 2 Abs. 2 der Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 15. November 1939 (VBIGG. S. 44).

§ 3

Handel mit ausländischen Zahlungsmitteln.

(1) Mit ausländischen Zahlungsmitteln (§ 2 Abs. 1 Nr. 2) dürfen nur die Reichskreditkassen und solche Kreditinstitute handeln, die von der Reichskreditkasse hierzu ermächtigt sind.

(2) Wer nicht im Besitz einer nach Abs. 1 verliehenen Ermächtigung ist, darf nur mit Genehmigung

1. ausländische Zahlungsmittel gegen inländische Zahlungsmittel erwerben und

2. Zagaricznymi środkami płatniczymi:
wszystkie środki płatnicze nie opiewające na ruble;

dopóki nie wycofa się z obiegu asygnat Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej, uważa się je za krajowe środki płatnicze.

3. Handlem zagranicznymi środkami płatniczymi:

nabywanie, zbycie lub zastawienie zagranicznych środków płatniczych na podstawie kupna, sprzedaży, zamiany, pożyczki lub innej odpłatnej czynności prawnej, jak również zawieranie interesów terminowych, a mianowicie bez względu na to, czy zostały zawodo- lub tylko okolicznościowo, czy w kraju lub za granicą zawarte;

4. Złotem:
monety złote, czyste złoto i aliaż złota (nieobrobiony lub jako półmaterial);

5. Metalami szlachetnymi:
srebro, platyna i platynowce we formach używanych w handlu takimi metalami (nieobrobione lub jako półmaterial);

6. Papierami wartościowymi:
papiery wartościowe, które według ich rodzaju nadają się do handlu na giełdzie, jak również kupony procentowe i dywidendowe;

7. Krajowymi papierami wartościowymi:
papiery wartościowe, wystawione przez krajowca oraz świadectwa udziałowe (certyfikaty, notes), wydane przez zagranicznego fiducjariusza na podstawie krajowych papierów wartościowych lub skryptów dłużnych;

8. Zagranicznymi papierami wartościowymi:
papiery wartościowe, wystawione przez cudzoziemca oraz świadectwa udziałowe, wydane przez zagranicznego fiducjariusza na podstawie zagranicznych lub mieszanych (zagranicznych i krajowych) papierów wartościowych lub skryptów dłużnych.

(2) Krajowcami w pojęciu niniejszego rozporządzenia są osoby fizyczne i prawne, których miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu, siedziba lub miejsce kierownictwa znajduje się w Okręgu Galizien (Galicja). Cudzoziemcami w pojęciu niniejszego rozporządzenia są osoby fizyczne i prawne, których miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu, siedziba lub miejsce kierownictwa znajduje się poza obrebn Okręgu Galizien (Galicja). Oddział Lemberg (Lwów) Urzędu Dewizowego Krakau (Kraków) może w razie wątpliwości wiążąco ustalić, czy daną osobę traktować należy jako krajowca czy cudzoziemca. Zawodowo czynni w Okręgu Galizien (Galicja) obywatele Rzeszy Niemieckiej są krajowcami Okręgu Galizien (Galicja) i o ile posiadają miejsce zamieszkania na dotychczasowym obszarze Generalnego Gubernatorstwa są krajowcami Generalnego Gubernatorstwa w myśl § 2 ust. 2 rozporządzenia dewizowego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 44).

§ 3

Handel zagranicznymi środkami płatniczymi.

(1) Handlem zagranicznymi środkami płatniczymi (§ 2 ust. 1 p. 2) zająć się mogą wyłącznie Kredytowe Kasy Rzeszy Niemieckiej i takie instytucje kredytowe, które zostały do tego upoważnione przez Kredytową Kasę Rzeszy Niemieckiej.

(2) Kto nie jest w posiadaniu upoważnienia, nadanego według ust. 1, może tylko za zezwoleniem

1. nabyć zagraniczne środki płatnicze wzamian za krajowe środki płatnicze i

2. über ausländische Zahlungsmittel verfügen, es sei denn, daß es sich um deren Ablieferung an die Reichskreditkasse handelt.

§ 4

Kursvorschriften.

(1) Ausländische Zahlungsmittel (§ 2 Abs. 1 Nr. 2) und Forderungen in ausländischer Währung, für die von der Reichskreditkasse Kurse veröffentlicht werden, dürfen gegen inländische Zahlungsmittel zu keinem höheren als dem letztbekannten, von der Reichskreditkasse veröffentlichten Kurs erworben oder veräußert werden.

(2) Der Kurs für Auszahlungen ist auch für die Geschäfte in Geldsorten maßgebend, wenn von der Reichskreditkasse für die Geldsorten kein besonderer Kurs veröffentlicht wird.

(3) Ausländische Zahlungsmittel und Forderungen in ausländischer Währung, für die eine Kursveröffentlichung durch die Reichskreditkasse nicht erfolgt, dürfen gegen inländische Zahlungsmittel zu keinem höheren als einem Preis erworben oder veräußert werden, der auf der Grundlage einerseits eines letztbekannten ausländischen Briefkurses dieses Zahlungsmittels und andererseits des letztbekannten von der Reichskreditkasse veröffentlichten Briefkurses der Währung des Auslandsbörsenplatzes errechnet ist.

(4) Die Zweigstelle Lemberg der Devisenstelle Krakau kann Ausnahmen von den Vorschriften der Absätze 1 bis 3 zulassen.

§ 5

Zahlungen ins Ausland, Zahlungen im Inland an Ausländer oder zugunsten von Ausländern.

Nur mit Genehmigung ist es gestattet:

1. Zahlungen ins Ausland in inländischen oder ausländischen Zahlungsmitteln oder in anderer Weise zu leisten;
2. Zahlungen im Inland an einen Ausländer oder an einen Inländer zugunsten eines Ausländers in inländischen oder ausländischen Zahlungsmitteln oder in anderer Weise zu leisten; ein Inländer darf von einem anderen Inländer Zahlungen zugunsten eines Ausländers nur dann entgegennehmen, wenn er sich die Gewißheit verschafft, daß die Zahlung genehmigt ist oder keiner Genehmigung bedarf.

§ 6

Verfügungen über Forderungen.

Nur mit Genehmigung darf verfügt werden über

1. Forderungen gegen Ausländer, es sei denn, daß der Erlös an die Reichskreditkasse abgeliefert wird;
2. Forderungen eines Ausländers in inländischer oder ausländischer Währung gegen einen Inländer;
3. Forderungen in inländischer oder ausländischer Währung zwischen Inländern zugunsten eines Ausländers.

§ 7

Aus- und Einfuhr von Zahlungsmitteln.

(1) Nur mit Genehmigung dürfen inländische und ausländische Zahlungsmittel jeder Art, einschließlich der außer Kurs gesetzten Geldsorten, in das Ausland ausgeführt werden.

(2) Nur mit Genehmigung dürfen inländische oder auf Zloty oder Reichsmark oder Tschechen-

2. rozporządzać zagranicznymi środkami płatniczymi, chyba że chodzi o dostarczenie ich Kredytowej Kasie Rzeszy Niemieckiej.

§ 4

Przepisy kursowe.

(1) Zagraniczne środki płatnicze (§ 2 ust. 1 p. 2) i wierzytelności w walucie zagranicznej, dla których Kredytowa Kasa Rzeszy Niemieckiej ogłasza kursy, wolno wzamian za krajowe środki płatnicze nabywać i zbywać po kursie nie wyższym, niż ostatnio znanym, przez Kredytową Kasę Rzeszy Niemieckiej ogłoszonym.

(2) Kurs wypłat miarodajny też jest dla transakcyj w rodzajach pieniądza, jeżeli dla rodzaju pieniądza nie bywa przez Kredytową Kasę Rzeszy Niemieckiej ogłoszony kurs specjalny.

(3) Zagraniczne środki płatnicze i wierzytelności w walucie zagranicznej, dla których ogłoszenie kursów przez Kredytową Kasę Rzeszy Niemieckiej nie następuje, wolno wzamian za krajowe środki płatnicze nabywać lub zbywać po cenie nie wyższej, niż obliczonej na podstawie z jednej strony ostatnio znanego zagranicznego kursu podaży tegoż środka płatniczego i z drugiej strony ostatnio znanego, przez Kredytową Kasę Rzeszy Niemieckiej ogłoszonego kursu popytu waluty na giełdzie zagranicznej.

(4) Oddział Lemberg (Lwów) Urzędu Dewizowego Krakau (Kraków) może od przepisów ustępów 1 do 3 zezwalać na wyjątki.

§ 5

Przekazy za granicę, zapłaty cudzoziemcom lub na rzecz cudzoziemców w kraju.

Tylko za zezwoleniem dozwolone jest:

1. uskutecznianie wypłat za granicę krajowymi lub zagranicznymi środkami płatniczymi lub innymi sposobami;
2. uskutecznianie zapłat w kraju cudzoziemcom lub krajowcom na rzecz cudzoziemców krajowymi lub zagranicznymi środkami płatniczymi lub w inny sposób; krajowcowi wolno przyjmować zapłaty od krajowca na rzecz cudzoziemca tylko wtedy, gdy zapewnił się, że zapłata jest zezwolona lub zezwolenia nie wymaga.

§ 6

Rozporządzania wierzytelnościami.

Tylko za zezwoleniem rozporządzać wolno:

1. wierzytelnościami wobec cudzoziemców, chyba, że dochodu dostarcza się Kredytowej Kasie Rzeszy Niemieckiej;
2. wierzytelnościami cudzoziemca do krajowca w walucie krajowej lub zagranicznej;
3. wierzytelnościami w walucie krajowej lub zagranicznej między krajowcami na rzecz cudzoziemca.

§ 7

Wywóz i przywóz środków płatniczych.

(1) Tylko za zezwoleniem wolno wszelkiego rodzaju środki płatnicze krajowe i zagraniczne łącznie z walutami wycofanymi z obiegu wywieźć za granicę.

(2) Tylko za zezwoleniem wolno waluty krajowe lub opiewające na złote lub marki niemieckie lub

kronen oder holländische Gulden oder jugoslawische Dinar lautende Geldsorten einschließlich der außer Kurs gesetzten aus dem Ausland eingeführt werden. Der inländische Empfänger hat den Empfang der ohne Genehmigung eingeführten Geldsorten binnen drei Tagen der Zweigstelle Lemberg der Devisenstelle Krakau anzuzeigen.

(3) Einer Genehmigung bedarf es nicht für die Aus- und Einfuhr von inländischen Geldsorten bis zu 100 Rubel im Reiseverkehr und bis zu 25 Rubel, jedoch höchstens 250 Rubel monatlich, im Grenzverkehr.

(4) Im Reiseverkehr zwischen dem Distrikt Galizien und dem bisherigen Gebiet des Generalgouvernements ist die Aus- und Einfuhr von inländischen Zahlungsmitteln bis zu 3 000 Rubel oder von Zloty-Zahlungsmitteln bis zu 600 Zloty oder von Reichskreditkassenscheinen bis zu 300 Reichsmark je Grenzübertritt den Personen gestattet, die im Besitze eines gültigen Passierscheines zum Überschreiten der Verwaltungsgrenze zwischen dem Distrikt Galizien und dem bisherigen Gebiet des Generalgouvernements sind.

§ 8

Gold und andere Edelmetalle.

(1) Gold, andere Edelmetalle und Bruchmaterial aus diesen Metallen dürfen nur mit Genehmigung in das Ausland ausgeführt werden. Das gleiche gilt für solche ganz oder teilweise aus Gold oder anderen Edelmetallen hergestellte Halb- und Fertigwaren, die üblicherweise nicht aus diesen Metallen hergestellt werden.

(2) Der Erwerb von Gold sowie die Verfügung über Gold sind nur mit vorheriger Genehmigung zulässig. Insbesondere darf ein Inländer im Inlande Gold nur mit Genehmigung einem Ausländer oder zugunsten eines solchen einem Inländer ausändigen.

§ 9

Wertpapiere.

Nur mit Genehmigung ist es gestattet,

1. inländische und ausländische Wertpapiere aus dem Ausland einzuführen oder in das Ausland auszuführen;
2. inländische und ausländische Wertpapiere zur Übereignung, Verpfändung oder zu einem anderen Zweck von einem Inländer auf einen Ausländer zu übertragen, es sei denn, daß ausländische Wertpapiere im Auslande unter Ablieferung des Erlöses an die Reichskreditkasse verkauft werden;
3. inländische und ausländische Wertpapiere zur Übereignung, Verpfändung oder zu einem anderen Zweck von einem Ausländer auf einen Inländer zu übertragen;
4. ausländische Wertpapiere zur Übereignung, Verpfändung oder zu einem anderen Zweck von einem Inländer auf einen anderen Inländer zu übertragen und
5. Depots (Depositenkonten) inländischer und ausländischer Wertpapiere im Inlande zugunsten von Ausländern oder im Auslande zugunsten von Inländern zu errichten und zu unterhalten sowie die Rechte an diesen Wertpapierdepots zu ändern.

§ 10

Grundstücke, Anteilsrechte.

(1) Unbeschadet anderer Vorschriften ist es nur mit Genehmigung gestattet,

korony czeskie, lub guldeny holenderskie lub dynary jugosłowiańskie, łącznie z wycofanymi z obiegu, przywieźć z zagranicy. Odbiorca krajowy winien w ciągu 3 dni zgłaszać Oddziałowi Lemberg (Lwów) Urzędu Dewizowego Krakau (Kraków) odbiór walut, przywiezionych bez zezwolenia.

(3) Zezwolenie nie jest wymagane dla wywozu i przywozu walut krajowych do wysokości 100.— rubli w ruchu turystycznym, a do wysokości 25.— rubli, najwyżej jednak 250.— rubli miesięcznie, w ruchu granicznym.

W ruchu podróżniczym między Okręgiem Galizien (Galicja) i dotychczasowym obszarem Generalnego Gubernatorstwa zezwala się na wywóz i przywóz krajowych środków płatniczych do kwoty 3.000.— rubli lub środków płatniczych, opiewających na złote, do kwoty 600.— złotych lub asygnat Kredytowej Kasy Rzeszy Niemieckiej do kwoty 300.— marek niemieckich przy każdorazowym przekroczeniu granicy tym osobom, które posiadają ważną przepustkę, upoważniającą do przekraczania granicy administracyjnej pomiędzy Okręgiem Galizien (Galicja) a dotychczasowym obszarem Generalnego Gubernatorstwa.

§ 8

Złoto i inne metale szlachetne.

(1) Złoto, inne metale i złom tych metali wolno tylko za zezwoleniem wywieźć za granicę. Odnosi się to również do półfabrykatów i wyrobów gotowych, wyrobionych w całości lub częściowo ze złota lub innych metali szlachetnych, które zwykle nie bywają wyrabiane z tych metali.

(2) Nabywanie złota jak również rozporządzanie złotem dopuszczalne jest tylko za poprzednim zezwoleniem. W szczególności wolno krajowcowi w kraju wręczyć złoto cudzoziemcowi lub krajowcowi na rzecz cudzoziemca tylko za zezwoleniem.

§ 9

Papiery wartościowe.

Tylko za zezwoleniem wolno:

1. krajowe i zagraniczne papiery wartościowe przywieźć z zagranicy lub wywieźć za granicę;
2. krajowe i zagraniczne papiery wartościowe celem przewłaszczenia, zastawienia lub w innym celu z krajowca na cudzoziemca przenieść, chyba, że zagraniczne papiery wartościowe sprzedaje się za granicą i uzyskaną kwotę dostarcza się Kredytowej Kasie Rzeszy Niemieckiej;
3. krajowe i zagraniczne papiery wartościowe celem przewłaszczenia, zastawienia lub w innym celu z cudzoziemca na krajowca przenieść;
4. zagraniczne papiery wartościowe celem przewłaszczenia, zastawienia lub w innym celu z krajowca na krajowca przenieść, i
5. depozyty (konta depozytowe) krajowych i zagranicznych papierów wartościowych w kraju na rzecz cudzoziemców, lub za granicą na rzecz krajowców założyć i podtrzymywać, jak również prawa na tych depozytach papierów wartościowych zmieniać.

§ 10

Nieruchomości, prawa udziałowe.

(1) Bez uszczerbku dla innych przepisów wolno tylko za zezwoleniem:

1. über ein ausländisches Grundstück eines Inländers oder über ein Recht eines Inländers an einem ausländischen Grundstück zu verfügen,
2. über ein inländisches Grundstück eines Ausländers oder über ein Recht eines Ausländers an einem inländischen Grundstück zu verfügen,
3. über ein inländisches Grundstück eines Inländers oder über ein Recht eines Inländers an einem inländischen Grundstück zugunsten eines Ausländers zu verfügen.

(2) Die Bestimmungen des Abs. 1 gelten sinngemäß für die Verfügung über Anteilsrechte an Gemeinschaften, Gesellschaften oder Körperschaften; sind jedoch diese Anteilsrechte in Wertpapieren verbrieft, gelten für sie ausschließlich die Vorschriften über Wertpapiere (§ 9).

(3) Nur mit Genehmigung darf ein Inländer

1. Anteilsrechte an ausländischen Gemeinschaften; sind jedoch diese Anteilsrechte in Wertpapiergeltlich erwerben und
2. über Anteilsrechte an inländischen Gemeinschaften, Gesellschaften oder Körperschaften zugunsten von Ausländern verfügen.

§ 11

Kredite und Sicherheiten.

(1) Die Einräumung von Krediten an Ausländer und die Bestellung von Sicherheiten für ausländische Gläubiger bedarf der Genehmigung.

(2) Eine Genehmigung ist nicht erforderlich für die Einräumung der handelsüblichen Frist für die Zahlung des Kaufpreises für gelieferte Waren (Warenkredite) und des Gegenwertes für gewerbliche Leistungen im Zusammenhang mit dem Warenverkehr (Frachtkosten u. dgl.).

§ 12

Sicherungsanordnungen.

Besteht hinreichender Verdacht, daß ein Inländer oder Ausländer beabsichtigt, unter Verletzung oder Umgehung der bestehenden Vorschriften Vermögenswerte der Devisenbewirtschaftung zu entziehen, so können die Zweigstelle Lemberg der Devisenstelle Krakau sowie die Zollfahndungsstelle Lemberg anordnen, daß der Betroffene über sein Vermögen oder über bestimmte Vermögensgegenstände nur mit Genehmigung verfügen darf. Diese Stellen können auch in anderen Fällen die Anordnungen treffen, die zur Sicherung der Devisenbestände und des Devisenaufkommens erforderlich sind. Soweit die getroffenen Anordnungen einer Vollziehung bedürfen, werden sie von der Stelle, die sie erlassen hat, vollzogen. Die Zweigstelle Lemberg der Devisenstelle Krakau sowie die Zollfahndungsstelle Lemberg können die Hauptzollämter und den örtlich zuständigen Kreishauptmann (Stadthauptmann) um Amtshilfe ersuchen. Der Betroffene hat die Kosten der Maßnahmen zu tragen, die auf Grund der vorstehenden Bestimmungen durchgeführt werden, soweit nicht die Maßnahmen als von vornherein unbegründet aufgehoben werden. Mehrere Betroffene haften als Gesamtschuldner. Die Erstattung von Kosten, die den Betroffenen entstehen, ist ausgeschlossen.

§ 13

Allgemeine Strafbestimmungen.

(1) Wer den Vorschriften dieser Verordnung vorsätzlich zuwiderhandelt, wird mit Gefängnis oder in besonders schweren Fällen mit Zuchthaus bis zu 10 Jahren sowie mit Geldstrafe bis zum zehnfachen Betrag der Werte, auf die sich die

1. zagraniczną nieruchomością krajowca lub prawem krajowca na nieruchomości zagranicznej rozporządzać,
2. krajową nieruchomość cudzoziemca lub prawem cudzoziemca na nieruchomości krajowej rozporządzać,
3. krajową nieruchomość krajowca lub prawem krajowca na nieruchomości krajowej na rzecz cudzoziemca rozporządzać.

(2) Przepisy ust. 1 obowiązują analogicznie dla rozporządzeń prawami udziałowymi we wspólnotach, spółkach lub korporacjach; jeżeli jednak owe prawa udziałowe poręczone są w papierach wartościowych, wówczas obowiązują dla nich wyłącznie przepisy o papierach wartościowych (§ 9).

(3) Tylko za zezwoleniem wolno krajowcowi:

1. prawa udziałowe w zagranicznych wspólnotach, spółkach lub korporacjach odpłatnie nabyć i
2. prawami udziałowymi w zagranicznych wspólnotach, spółkach lub korporacjach na rzecz cudzoziemców rozporządzać.

§ 11

Kredyty i zabezpieczenia.

(1) Udzielanie kredytów cudzoziemcom i ustanowienie zabezpieczeń dla wierzycieli zagranicznych wymagają zezwolenia.

(2) Zezwolenie nie jest potrzebne na udzielanie terminu wedle zwyczaju handlowego do zapłaty ceny kupna za dostarczone towary (kredyty towarowe) i równowartości za świadczona przemysłowe w związku z obrotem towarowym (koszty przewozowe itp.).

§ 12

Zarządzenia zapobiegawcze.

Jeżeli uzasadnione podejrzenie istnieje, że krajowiec lub cudzoziemiec usiłuje, z naruszeniem lub obejściem przepisów istniejących, pozbawić gospodarowanie dewizami wartości majątkowych, wówczas Oddział Lemberg (Lwów) Urzędu Dewizowego Krakau (Kraków) jak również Urząd Śledczo-Celny Lemberg (Lwów) mogą zarządzić, że dotkniętemu wolno rozporządzać swym majątkiem lub oznaczonymi przedmiotami majątkowymi tylko za zezwoleniem. Wymienione urzędy mogą i w innych wypadkach wydać zarządzenia, które konieczne są dla zabezpieczenia zapasów dewizowych i powstania dewiz. O ile wydane zarządzenia wymagają wykonania, wykona je urząd, który je wydał. Oddział Lemberg (Lwów) Urzędu Dewizowego Krakau (Kraków) oraz Urząd Śledczo-Celny Lemberg (Lwów) mogą Główny Urząd Celny i właściwego miejscowo Starostę Powiatowego (Miejskiego) wezwać o udzielenie pomocy urzędowej. Dotknięty ponosi koszty zarządzeń, wykonanych na podstawie wyżej wymienionych postanowień, o ile nie zniesie się zarządzeń jako z początku nieuzasadnionych. Kilku dotkniętych odpowiada solidarnie. Zwrot kosztów, powstających dotkniętym, jest wykluczony.

§ 13

Ogólne przepisy karne.

(1) Kto umyślnie wykracza przeciw przepisom niniejszego rozporządzenia, podlega karze więzienia lub w szczególnie ciężkich wypadkach karze ciężkiego więzienia do lat dziesięciu oraz grzywnie do dziesięciokrotnej kwoty wartości, do któ-

strafbaren Handlungen beziehen, oder mit einer dieser Strafen bestraft. Der Versuch ist strafbar. Wird die Zuwiderhandlung fahrlässig begangen, tritt nur Geldstrafe ein, an Stelle einer Geldstrafe tritt bei Nichtbeitreibbarkeit Gefängnis. Die gleiche Strafe trifft den, der eine Anordnung der Zweigstelle Lemberg der Devisenstelle Krakau oder einer mit devisenwirtschaftlichen Aufgaben betrauten Stelle zuwiderhandelt oder nicht, nicht rechtzeitig oder nicht ordnungsgemäß nachkommt.

(2) Mit der im Abs. 1 bezeichneten Strafe wird ferner bestraft, wer vorsätzlich zu einer im Abs. 1 mit Strafe bedrohten Handlung auffordert, anreizt oder sich er bietet.

§ 14

Erschleichung von Devisengenehmigungen.

(1) Wer vorsätzlich unrichtige oder unvollständige Angaben tatsächlicher Art macht oder benutzt, um für sich oder einen anderen eine Genehmigung zu erschleichen, die nach dieser Verordnung oder den zu ihrer Durchführung erlassenen Vorschriften erforderlich ist, wird mit Gefängnis und Geldstrafe oder einer dieser Strafen bestraft. Der Versuch ist strafbar. In besonders schweren Fällen kann auf Zuchthaus bis zu 10 Jahren erkannt werden.

(2) Wer vorsätzlich unrichtige oder unvollständige Angaben tatsächlicher Art macht oder benutzt, um für sich oder einen anderen eine Bescheinigung zu erschleichen, von deren Erteilung die Freistellung von einer devisenrechtlichen Beschränkung oder sonstige devisenwirtschaftliche Vorteile abhängig sind, wird mit Gefängnis bestraft.

(3) Die gleiche Strafe trifft den, der vorsätzlich zu einer der in den Absätzen 1 und 2 mit Strafe bedrohten Handlungen auffordert, anreizt oder sich er bietet.

§ 15

Einziehung bei Devisenvergehen.

(1) Neben den in den §§ 13 und 14 angedrohten Strafen können die Werte, auf die sich die strafbaren Handlungen beziehen, eingezogen werden, auch wenn sie dem Täter oder einem Teilnehmer nicht gehören.

(2) Ist die Einziehung der im Abs. 1 genannten Werte nicht möglich, so kann auf Einziehung eines diesen Werten entsprechenden Betrages erkannt werden (Ersatzeinziehung). Hat der Täter oder eine andere Person über die Werte, die nach Abs. 1 eingezogen werden können, bereits verfügt, so können auch die Gegenstände, die mit den der Einziehung unterliegenden Werten erworben oder auf andere Weise an ihre Stelle getreten sind, eingezogen werden.

(3) Neben den Werten, auf die sich die strafbaren Handlungen beziehen, können auch die zur Begehung der Tat benutzten Gegenstände, insbesondere Beförderungsmittel, auch wenn sie dem Täter oder einem Teilnehmer nicht gehören, eingezogen werden. Beförderungsmittel, die dem allgemeinen Verkehr dienen und unabhängig von den Weisungen des Fahrgastes oder Benutzers verkehren, sind nicht einzuziehen.

(4) Die Einziehung nach Abs. 1 bis 3 unterbleibt, wenn der von der Einziehung Betroffene nachweist, daß er von der Straftat keine Kenntnis hatte und sie nicht haben konnte sowie daß er von der Straftat keinen Vorteil hatte.

§ 16

Strafprozessuale Vorschriften.

(1) Die Aburteilung der Devisenzuwiderhandlungen

rych czyny karygodne się odnoszą, lub jednej z tych kar. Usiłowanie jest karalne. Kto dopuści się wykroczenia przez niedbalstwo, podlega tylko karze grzywny; w razie nieściągalności zamienia się grzywnę na karę więzienia. Tej samej karze podlega, kto działa przeciw zarządzeniu Oddziału Lemberg (Lwów) Urzędu Dewizowego Krakau (Kraków) lub urzędu, któremu powierzono zadania dewizowo-gospodarcze, lub kto nie na czas, lub nieprawidłowo lub wcale nie stosuje się do zarządzenia.

(2) Karze wymienionej w ust. 1 podlega również, kto umyślnie nawołuje, zachęca lub ofiaruje się do popełnienia jednego z czynów, określonych w ust. 1.

§ 14

Wyludzenie zezwoleń dewizowych.

(1) Kto umyślnie podaje nieprawdziwe lub nie wyczerpujące dane rodzaju faktycznego lub takich używa, w celu wyludzenia dla siebie lub osoby trzeciej zezwolenia, wymaganego niniejszym rozporządzeniem lub przepisami wydanymi do jego wykonania, podlega karze więzienia i grzywny lub jednej z tych kar. Usiłowanie jest karalne. W wypadkach szczególnie ciężkich orzec można karę ciężkiego więzienia do lat 10.

(2) Kto umyślnie podaje nieprawdziwe lub nie wyczerpujące dane rodzaju faktycznego lub takich używa, w celu wyludzenia dla siebie lub osoby trzeciej zaświadczenia, od którego uzyskania uzależnione są zwolnienia od ograniczeń dewizowo-prawnych lub inne korzyści dewizowo-gospodarcze, podlega karze więzienia.

(3) Tej samej karze podlega ten, kto umyślnie nawołuje, zachęca albo ofiaruje się do zagrożonego karą czynu, określonego w ust. 1 i 2.

§ 15

Ściągnięcie przy wykroczeniach dewizowych.

(1) Obok kar, zagrożonych w § 13 i 14, mogą ulec ściągnięciu wartości, do których czyny karygodne się odnoszą, chociażby nie należały do sprawy lub uczestnika.

(2) Jeżeli ściągnięcie wartości, wymienionych w ust. 1, nie byłoby możliwe, orzec można ściągnięcie kwoty, odpowiadającej tym wartościom (ściągnięcie zastępcze). Jeżeli sprawca lub inna osoba zarządziły już wartościami, które mogą być ściągnięte według ust. 1, to mogą ulec ściągnięciu również przedmioty, które nabyto z wartościami podlegającymi ściągnięciu lub które wstąpiły w ich miejsce w inny sposób.

(3) Obok wartości, do których odnoszą się czyny karygodne, mogą ulec ściągnięciu również przedmioty, użyte do popełnienia czynu, w szczególności środki przewozowe, chociażby nie należały do sprawcy lub uczestnika. Środki przewozowe, służące do komunikacji ogólnej i kursujące niezależnie od zleceń pasażera lub użytkownicy, nie ulegają ściągnięciu.

(4) Ściągnięcie według ust. 1 do 3, nie następuje, jeśli dotknięty ściągnięciem udowodni, że nie wiedział o czynie karygodnym i o nim wiedzieć nie mógł, jak również, że nie miał z czynu karygodnego żadnej korzyści.

§ 16

Przepisy karno procesowe.

(1) Zawyrokowanie wykroczeń dewizowych na-

gen erfolgt durch die Sondergerichte. In dem Strafverfahren hat die Zweigstelle Lemberg der Devisenstelle Krakau die Rechte eines Nebenklägers.

(2) Ist der Beschuldigte abwesend oder kann keine bestimmte Person verfolgt oder verurteilt werden, so kann auf Antrag der Anklagebehörde die Einziehung oder Ersatzeinziehung gemäß § 15 Abs. 1 bis 3 selbständig durch Beschluß des Gerichts ausgesprochen werden. Die selbständige Einziehung und Ersatzeinziehung kann auch durch die Zweigstelle Lemberg der Devisenstelle Krakau erfolgen.

(3) Wenn der Beschuldigte eine Devisenzuwerdung vorbehaltlos einräumt, kann er sich der in einer Niederschrift festzusetzenden Strafe unter Verzicht auf gerichtliche Entscheidung sofort unterwerfen (Unterwerfungsverfahren). Die Unterwerfung steht einer rechtskräftigen Verurteilung gleich. Stellt das Devisenvergehen einen besonders schweren Fall im Sinne des § 13 dar, so ist die Aufnahme eines Unterwerfungsverfahrens nicht zulässig. Zur Durchführung von Unterwerfungsverfahren sind die Zweigstelle Lemberg der Devisenstelle Krakau sowie die Zollfahndungsstelle Lemberg zuständig.

(4) Die Zweigstelle Lemberg der Devisenstelle Krakau kann die Befugnisse, die ihr im gerichtlichen Verfahren zustehen, anderen Behörden oder bestimmten Beamten übertragen.

§ 17

Freistellung der Reichskreditkassen.

Die Beschränkungen und Verbote dieser Devisenverordnung gelten nicht für die Reichskreditkassen im Distrikt Galizien.

§ 18

Durchführung.

Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft) wird ermächtigt, Anordnungen zu dieser Verordnung zu erlassen.

§ 19

Inkrafttreten.

Diese Verordnung tritt am Tage der Verkündung in Kraft.

Krakau, den 11. August 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

stępuje przez Sady Specjalne. W postępowaniu karnym Oddział Lemberg (Lwów) Urzędu Dewizowego Krakau (Kraków) ma prawa oskarżyciela ubocznego.

(2) Jeżeli obwiniony jest nieobecny lub gdy nie można ścigać lub skazać określonej osoby, wówczas może być na wniosek władzy oskarżającej konfiskata lub konfiskata zastępcza stosownie do § 15 ust. 1 do 3 samodzielnie orzeczona postanowieniem sądu. Samodzielne ściąganie i konfiskata zastępcza mogą nastąpić również przez Oddział Lemberg (Lwów) Urzędu Dewizowego Krakau (Kraków).

(3) Jeżeli obwiniony bez zastrzeżenia przyznaje się do wykroczenia dewizowego, może poddać się natychmiast karze, wymierzonej na piśmie z zrzeczeniem się rozstrzygnięcia sądowego (postępowanie dobrowolnego poddania się). Dobrowolne poddanie się równa się prawomocnemu skazaniu. Jeżeli postępowanie dewizowe przedstawia szczególnie ciężki wypadek w myśl § 13, podjęcie postępowania dobrowolnego poddania się jest niedopuszczalne. Właściwe dla przeprowadzenia postępowania dobrowolnego poddania się są Oddział Lemberg (Lwów) Urzędu Dewizowego Krakau (Kraków) jak również Urząd Śledczo-Celny Lemberg (Lwów).

(4) Oddział Lemberg (Lwów) Urzędu Dewizowego Krakau (Kraków) może uprawnienia, przysługujące mu w postępowaniu sądowym, przenieść na inne urzędy lub określonych urzędników.

§ 17

Uprzywilejowanie Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej.

Ograniczenia i zakazy niniejszego rozporządzenia dewizowego nie dotyczą Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej w Okręgu Galizien (Galicja).

§ 18

Wykonanie.

Upoważnia się Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Gospodarki) do wydawania zarządzeń do niniejszego rozporządzenia.

§ 19

Wejście w życie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau (Kraków), dnia 11 sierpnia 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Devisenanordnung Nr. 18.

Vom 11. August 1941.

Betrifft: **Reiseverkehr zwischen dem Generalgouvernement und dem Distrikt Galizien.**

Auf Grund des § 20 der Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 15. November 1939 (VBIGG. S. 44) ordne ich an:

§ 1

(1) Zwischen dem bisherigen Gebiet des Generalgouvernements und dem Distrikt Galizien des Generalgouvernements bleibt die Devisengrenze

Zarządzenie dewizowe Nr. 18.

Z dnia 11 sierpnia 1941 r.

Dotyczy: **ruchu podróźniczego pomiędzy Generalnym Gubernatorstwem i Okręgiem Galizien (Galicja).**

Na podstawie § 20 rozporządzenia dewizowego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 44) zarządzam:

§ 1

(1) Pomiedzy dotychczasowym obszarem Generalnego Gubernatorstwa i Okręgiem Galizien (Galicja) istnieje nadal aż do odwołania granica de-

bis auf weiteres bestehen. Der Distrikt Galizien istwizowa. Okręg Galizien (Galicja) stanowi dlatego daher für das Generalgouvernement auch weiterhin Devisenausland. Die devisenrechtlichen Beschränkungen des Generalgouvernements gelten daher auch für den Verkehr nach dem Distrikt Galizien. Im Reiseverkehr zwischen dem bisherigen Gebiet des Generalgouvernements und dem Distrikt Galizien ist jedoch die Mitnahme von inländischen Zahlungsmitteln bis zu 600 Zloty oder von Reichskreditkassenscheinen bis zu 300 Reichsmark je Grenzübertritt nach beiden Richtungen ohne besondere devisenrechtliche Genehmigung denjenigen Personen gestattet, die im Besitz eines gültigen Passierscheines zum Überschreiten der Verwaltungsgrenze zwischen dem bisherigen Gebiet des Generalgouvernements und dem Distrikt Galizien sind. Nach Möglichkeit haben sich Reisende, die sich in den Distrikt Galizien begeben, mit Reichskreditkassenscheinen zu versehen. Auf Grund eines gültigen Passierscheines können sie ohne devisenrechtliche Genehmigung Reichskreditkassenscheine bis zur Höhe von 300 RM. bei den Niederlassungen der Emissionsbank erwerben. Reisende, die sich beim Überschreiten der Verwaltungsgrenze nach dem Distrikt Galizien im Besitz von Zloty-Zahlungsmitteln befinden, dürfen diese im Distrikt Galizien nicht in Zahlung geben, sondern müssen sie bei den dort befindlichen Reichskreditkassen in Reichskreditkassenscheine oder Rubel umwechseln.

(2) Bei der Rückkehr ins Generalgouvernement dürfen Reisende ohne besondere devisenrechtliche Genehmigung auf Grund eines gültigen Passierscheines an Stelle der vorstehend genannten Zahlungsmittel auch Rubel-Zahlungsmittel bis zu 3 000 Rubel in das bisherige Gebiet des Generalgouvernements einführen. Werden neben Zloty-Zahlungsmitteln auch Reichskreditkassenscheine und Rubel-Zahlungsmittel eingeführt, so darf der Gegenwert der insgesamt eingeführten Zahlungsmittel 600 Zloty nicht übersteigen. Nach Möglichkeit sollen die Reisenden vor ihrer Rückkehr in das bisherige Gebiet des Generalgouvernements die in ihrem Besitz befindlichen Rubel-Zahlungsmittel bei den Reichskreditkassen im Distrikt Galizien gegen Zloty-Zahlungsmittel oder Reichskreditkassenscheine umtauschen. Werden von den Reisenden Rubel-Zahlungsmittel aus dem Distrikt Galizien in das bisherige Gebiet des Generalgouvernements eingeführt, so sind diese innerhalb von 10 Tagen nach der Rückkehr der Emissionsbank unmittelfar oder mittelbar durch eine Devisenbank anzubieten und auf Verlangen abzuliefern.

§ 2

Diese Anordnung tritt am Tage ihrer Verkündung in Kraft.

Krakau, den 11. August 1941.

Regierung des Generalgouvernements
Hauptabteilung Wirtschaft
Der Leiter der Abteilung
Devisen und Außenwirtschaft
Tetzner

dla Generalnego Gubernatorstwa pod względem dewizowym nadal zagranicę. Dla tego też dewizowo-prawne ograniczenia Generalnego Gubernatorstwa obowiązują dla ruchu z Okręgiem Galizien (Galicja). W ruchu podróźniczym pomiędzy dotychczasowym obszarem Generalnego Gubernatorstwa i Okręgiem Galizien (Galicja) zezwala się na zabieranie z sobą krajowych środków płatniczych do kwoty 600,— złotych lub asygnat Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej do kwoty 300,— marek niemieckich przy każdorazowym przekroczeniu granicy w obydwu kierunkach bez specjalnego zezwolenia dewizowo-prawnego tym osobom, które posiadają ważną przepustkę, upoważniającą do przekroczenia granicy administracyjnej pomiędzy dotychczasowym obszarem Generalnego Gubernatorstwa i Okręgiem Galizien (Galicja). W miarę możliwości winni podróżni, udając się do Okręgu Galizien (Galicja), zaopatrzyć się w asygnaty Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej. Na podstawie ważnej przepustki mogą oni nabywać w oddziałach Banku Emisyjnego bez zezwolenia dewizowo-prawnego asygnaty Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej do wysokości 300,— marek niemieckich. Podróżnym, posiadającym w chwili przekraczania administracyjnej granicy Okręgu Galizien (Galicja) środki płatnicze, opiewające na złote, nie wolno płacić nimi w Okręgu Galizien (Galicja), lecz muszą oni zamienić je w istniejących tam Kredytowych Kasach Rzeszy Niemieckiej na asygnaty Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej lub na ruble.

(2) Przy powrocie do Generalnego Gubernatorstwa wolno podróżnym bez specjalnego zezwolenia dewizowo-prawnego na podstawie ważnej przepustki przywieźć do dotychczasowego obszaru Generalnego Gubernatorstwa zamiast wymienionych poprzednio środków płatniczych również środki płatnicze, opiewające na ruble, do wysokości 3000,— rubli. Jeżeli przywozi się prócz środków płatniczych, opiewających na złote, również asygnaty Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej oraz środki płatnicze, opiewające na ruble, to łączna wartość wymienna przywożonych środków płatniczych nie może przekraczać kwoty 600,— złotych. W miarę możliwości winni podróżni przed swym powrotem do dotychczasowego obszaru Generalnego Gubernatorstwa będące w ich posiadaniu środki płatnicze, opiewające na ruble, zamienić w Kredytowych Kasach Rzeszy Niemieckiej, znajdujących się w Okręgu Galizien (Galicja), na środki płatnicze, opiewające na złote lub na asygnaty Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej. Jeżeli podróżni przywożą z Okręgu Galizien (Galicja) do dotychczasowego obszaru Generalnego Gubernatorstwa środki płatnicze, opiewające na ruble, należy je w przeciągu 10 dni po powrocie zaofiarować oraz na żądanie oddać Bankowi Emisyjnemu bezpośrednio, lub pośrednio przez jeden z banków dewizowych.

§ 2

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau (Kraków), dnia 11 sierpnia 1941.

Rząd Generalnego Gubernatorstwa
Główny Wydział Gospodarki
Kierownik Wydziału
Dewiz i Gospodarki Zagranicznej
Tetzner